

*Szkoła Podstawowa nr 3 im. Tadeusza Kościuszki
w Siemianowicach Śląskich*

System Bezpieczeństwa Szkoły

SPIS TREŚCI

I. SZKOLNY SYSTEM INTERWENCJI	3
1. Wstęp	
2. Założenia	
3. Cele systemu interwencji	
4. Zadania systemu interwencji	
5. Zadania szczegółowe	
6. Narzędzia systemu	
7. Podstawy prawne działań interwencyjnych	
II. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH (zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją)	8
1. Wstęp	
2. Procedury postępowania w wybranych sytuacjach kryzysowych	
A. Sytuacje kryzysowe wymagające powiadomienia policji oraz rodziców	12
• Rozwiązania organizacyjne i zabezpieczenia techniczne	13
• Środki odurzające alkohol, narkotyki	14
• Próba samobójcza lub samobójstwo	17
• Przypadki cyberprzemocy	18
• Kradzież, wandalizm	19
• Niewłaściwe zachowanie (bójki, zastraszanie, wyłudzenie)	19
• Zagrożenie pożarowe, środkami chemicznymi, katastrofą budowlaną, wybuchem gazu spowodowane awarią sieci gazowej	20
• Zagrożenie terrorystyczne	20
B. Sytuacje kryzysowe możliwe do rozwiązania w warunkach wewnątrzszkolnych	21
• Ogólna procedura	22
• Palenie papierosów	23
• Nierealizacja obowiązku szkolnego (spóźnienia, wagary).....	23
C. Inne sytuacje kryzysowe	28
• Śpiączka cukrzycowa	29
• Używanie na lekcji telefonu komórkowego	29
• Wypadki na terenie szkoły	29
3. Ważne telefony	30

Szkolny system interwencji

I. Szkolny system interwencji

1. Wstęp

Interwencja kryzysowa ma miejsce w sytuacji kryzysu. Rozumiemy ją jako metodę systemowego, interdyscyplinarnego, wielowątkowego oddziaływania na osobę w kryzysie, dostarczającą wszechstronnego wsparcia i wielostronnej pomocy: psychologicznej, materialno - bytowej, prawnej, społecznej, medycznej, informacyjnej i innej. Jest to więc wsparcie w wyjątkowej sytuacji, będące próbą szybkiego poradzenia sobie w aktualnym problemem. Celem interwencji jest umiejętne wkroczenie we właściwym momencie w sytuację osobistą ofiary kryzysu by rozwiązać problem, który grozi destrukcją fizyczną lub psychiczną. Szybkie opanowanie kryzysu zapobiega poważnym zaburzeniom takim jak: trauma, PTSD (zespół stresu pourazowego).

Ogólnie interwencja kryzysowa składa się z 6 podstawowych elementów:

1) Natychmiastowość (włączenie się, nawiązanie kontaktu psychologicznego). Natychmiastowe działanie ma na celu przerwać krwawienie emocjonalne: złagodzić niepokój, zapobiec pogłębianiu dezorientacji, zdobyć pewność, że nie ma zagrożenia dla tej osoby i innych. Interwencja rozpoczyna się od momentu zetknięcia się interwenta z osobą przeżywającą kryzys. Istotne jest pozytywne nastawienie, wysłuchanie z empatią tego, co osoba ma do powiedzenia.

Możemy zaprosić do rozmowy, wyrazić zrozumienie używając potwierdzających słów, gestów, nawiązując kontakt niewerbalny. Istotne jest aby interwent zachował spokój i zrównoważony nastrój (staramy się nie uzewnętrzniać własnych emocji).

2) Kontrola - sprawdzamy zasięg problemu. Celem przejęcia kontroli nie jest zawładnięcie ofiarą, a jedynie pomoc jej w uporządkowaniu chaosu jaki towarzyszy osobie będącej w kryzysie (prowadzimy za rękę i podpowiadamy, że rozwiązania istnieją – niektórzy w szoku nie widzą żadnego wyjścia w sytuacji). Interwent udziela potrzebnego wsparcia do czasu kiedy ofiara będzie mogła ponownie zapanować nad sytuacją. Sprawdzając zasięg problemu możemy pytać:

- najbliższą przeszłość – co się stało bezpośrednio przed kryzysem, co poprzedziło kryzys, jakie zdarzenie miało miejsce, co doprowadziło do powstania kryzysu
- o chwilę obecną – kto co, kiedy, jak, prosimy o opowiedzenie historii
- o najbliższą przyszłość – jakie trudności mogą zostać wywołane tym kryzysem, co nastąpi na jego skutek.

3) Ocena sytuacji – oceniamy:

- co trapi ofiarę w danym momencie
- dlaczego właśnie teraz przeżywa załamanie
- co wymaga największej uwagi
- co można należy natychmiast rozwiązać
- co hamuje rozwiązanie
- jak pomóc w najkrótszym czasie

Oceniając sytuację nie zajmujemy się historią życia ofiary, koncentrujemy się na teraz. Zadajemy krótkie, bezpośrednie pytania dając dość czasu na odpowiedź. Akceptujemy niewygodne milczenie. Pozwalamy ofierze świadomie przeżywać kryzys. Unikamy pocieszania, osądzania, kazań. Uwzględniamy niesprawdzone bądź pierwotnie odrzucone rozwiązania i ponownie sprawdzamy ich użyteczność. Analizujemy przeszkody utrudniające realizację rozwiązań, zanim plan akcji zostanie wprowadzony w życie. Czasami należy rozbić kryzys na mniejsze składniki i radzić sobie z nimi stopniowo jeden po drugim.

4) Dyspozycje – postępowanie

Ustalając metody postępowania ofiara ma otworzyć się na kreatywne myślenie, inne możliwości, rozwiązywanie problemu. Interwent pomaga ofierze rozpoznać i wykorzystać własne możliwości. Stwarza możliwość wsparcia społecznego, wzmacnia nadzieje, poszerza zakres możliwości. Dyspozycje często ograniczają się do wybrania najlepszego następnego kroku i wdrożenia wspólnie wybranego rozwiązania skierowanego na zaspokojenie pilnych potrzeb.

5) Odniesienie – odsyłanie do innych źródeł pomocy

Interwent sprawdza kto, co, gdzie, kiedy może pomóc. Dowiaduje się jak się można skontaktować z profesjonalistami takimi jak: psychologowie, lekarze, policjanci. Pyta czy zgodzą się oni udzielić pomocy kiedy się do nich zadzwoni. Sporządza listę możliwych źródeł pomocy, upewnia się czy numery telefonów, adresy oraz nazwiska kontaktowe są aktualne.

6) Uzupełnienie – sprawdzenie. Zbieramy informacje i ustalamy czy postawione cele zostały zrealizowane: pomoc dostarczona, zagrożenie zmniejszone, odpowiednie źródła pomocy uruchomione. Jeśli ofiara nie nawiązała kontaktu ze wskazanymi instytucjami po określonym czasie próbujemy dowiedzieć się o przyczynę. W miarę potrzeb staramy się pomóc ofiarom w uporaniu się z przyczynami, które uniemożliwiły im nawiązanie kontaktu z wyspecjalizowanymi ośrodkami.

Innymi słowy tak rozumiana interwencja kryzysowa jest pierwszą pomocą adresowaną do osób, które miały kontakt z ekstremalnie obciążającym zdarzeniem. Pozwala uzyskać równowagę zarówno, gdy chodzi o rozumienie zaistniałej sytuacji, daje możliwość odzyskania umiejętności działania, jak również emocjonalnego przepracowania tego trudnego doświadczenia.

2. Założenia:

- Działanie w ramach prawa (prawo zewnętrzne i wewnętrzne szkoły)
- Angażowanie osób kompetentnych
- Wykonywanie przez wszystkich swoich obowiązków
- Przestrzeganie ustalonych kolejności i form działania
- Niezakłócanie przebiegu realizacji zadań szkoły

2. Cele systemu interwencji:

- Bezpieczeństwo osób związanych ze szkołą
- Pomoc w wychodzeniu z sytuacji kryzysowej
- Zapobieganie zdarzeniom krytycznym

4. Zadania systemu interwencji:

- Eliminacja lub zmniejszenie poziomu zagrożenia bezpieczeństwa
- Umożliwienie uczniom, nauczycielom, pracownikom szkoły wykonywania ich obowiązków

5. Zadania szczegółowe:

- Wyeliminowanie wagarów
- Poprawa jakości kontaktów rówieśniczych w zakresie kultury słowa
- Wyeliminowanie bójek, jako metod rozwiązywania konfliktów
- Zapobieganie nałogom- a w szczególności paleniu papierosów i spożywania napojów alkoholowych
- Poprawa poziomu pracy własnej ucznia (przygotowywanie się do lekcji, odrabianie prac domowych)
- Eliminacja ewentualnych przypadków zażywania narkotyków
- Ograniczenie przebywania na terenie szkoły osób niepożądanych i nieuprawnionych
- Wyeliminowanie ewentualnego rozprowadzania narkotyków na terenie szkoły
- Eliminacja niebezpiecznych zachowań uczniów (bieganie po korytarzach szkolnych)
- Poprawa klimatu szkoły
- Zwiększenie poziomu zaangażowania rodziców w życie szkoły
- Poprawa frekwencji na wywiadówkach z rodzicami
- Poprawa wymiany informacji (rzetelność i szybkość) między szkołą a rodzicami

6. Narzędzia systemu:

- Obserwacje
- Monitoringi
- Rozmowy
- Umowy
- Kontrakty
- Debaty
- Komunikaty
- Uchwały
- Zarządzenia
- Nadawanie uprawnień
- Przekazywanie spraw instytucjom zewnętrznym

7. Podstawy prawne działań interwencyjnych

- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982 r. Nr 35 poz.228 z p. zm. - tekst jednolity Dz. z 2002r. Nr 11 poz.109 z późn. zm. oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą)
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz.230 z p. zm. - tekst jednolity z dnia 22 lipca 2002r., Dz.U. Nr 147, poz. 1231 oraz z dnia 28 marca 2007r., Dz.U. Nr 70, poz.473)
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198 z późn. zm.– Dz.U. 2010r. Nr 143, poz.962)

- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn. zm.) .
Zarządzenie Nr 15/97 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie form i metod działań policji w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz.226) . Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego.

**PROCEDURY
POSTĘPOWANIA
W SYTUACJACH
KRYZYSOWYCH**

**(zagrożenia dzieci i młodzieży
przestępczością i demoralizacją)**

II. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH (zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją)

1. Wstęp

Sytuacja kryzysowa jest to zbieg niekorzystnych i niespodziewanych zdarzeń, okoliczności i zachowań, które zakłócają normalny tryb funkcjonowania państwa, społeczności, jednostki.

Sytuacje kryzysowe w szkole możemy rozpatrywać w wymiarze indywidualnym, klasowym i szkolnym.

Za indywidualne sytuacje kryzysowe uznajemy: długotrwałą nieobecność ucznia, mogącą być skutkiem wagarów, poważne naruszenie regulaminu szkolnego i/lub prawa powszechnego mogące skutkować sankcjami statutowymi lub sądowymi, gwałtowne i niewytłumaczalne obniżenie efektów uczenia się, grożące brakiem promocji oraz akty autoagresji i groźby samobójcze.

Sytuacja kryzysowa w klasie to tendencje wyraźnie i destrukcyjnie wpływające na funkcjonowanie całej grupy. Może być związana z powszechnym występowaniem indywidualnych kryzysów uczniowskich, pojawieniem się destrukcyjnych konfliktów, aktów agresji, przemocy, wandalizmu itp.

W kontekście funkcjonowania szkoły, sytuacja kryzysowa oznacza, że w związku z zaistnieniem incydentu krytycznego na terenie szkoły lub w jej pobliżu, mamy zbyt mało czasu na podjęcie kluczowych decyzji co do zapewnienia bezpieczeństwa uczniom i personelowi, a zaistniałe zdarzenie skupia uwagę mediów i społeczności lokalnej, co stanowi utrudnienie lub zagrożenie dla funkcjonowania instytucji. Sytuacja kryzysowa nie jest sprawą wyłącznie szkoły. W jej rozwój jak też rozwiązywanie zaangażowane są różnorodne podmioty jak: służby porządkowe, Policja, Straż Pożarna, służby medyczne, media, prawnicy, rodzice, nauczyciele, administracja szkoły, rodziny i przyjaciele ofiar, wreszcie sami uczniowie i ogół opinii publicznej.

W sytuacji kryzysowej występują określone stany ryzyka, czyli symptomy kryzysu. Jeżeli nie zostaną one rozwiązane na poziomie operacyjnym (aktywność nauczyciela, pracownika administracyjnego, wychowawcy, pedagoga szkolnego, psychologa, dyrektora) mogą doprowadzić do wybuchu kryzysu. Symptomy takie występują na różnych poziomach. Na poziomie emocjonalnym mogą to być: ogólny niepokój, oszołomienie, ośpienie, szok, zaprzeczanie, brak poczucia bezpieczeństwa, smutek, poczucie winy, poczucie utraty kontroli, żal, wściekłość, niepewność, lęk, poczucie bezradności, apatia, depresja, ambiwalencja, naprzemiennie euforia i depresja, panika, rozpacz, złość, podenerwowanie. Na poziomie behawioralnym może pojawić się: wycofanie się, zaburzenia snu, brak koncentracji, nadmierny apetyt, wybuchy gniewu, zmiana w aktywności, nasilenie się zmęczenia częste korzystanie ze zwolnień lekarskich, brak kontaktu z własną rodziną, przyjaciółmi, trudności w normalnym funkcjonowaniu, częste wizyty u lekarza bez wyraźnych powodów, gniew na Boga, regresja, płacz, nadmierna czujność i pobudzenie, nadmierne dbanie o bezpieczeństwo swoje i bliskich, zachowania dziwaczne i nieadekwatne. Natomiast w sferze

poznawczej mogą to być: natrętne myśli lub wspomnienia o wydarzeniu, koszmary senne, rekonstruowanie w myślach tego co się wydarzyło aby odzyskać poczucie kontroli, koncentracja na problemach lub wspomnieniach, zastanawianie się co by było gdyby lub gdyby tylko w sytuacji kryzysowej, niepewność.

Przygotowanie do sytuacji kryzysowej jest procesem obejmującym planowanie, trening oraz działanie w sytuacji zagrożenia. W większości sytuacji drastycznych pierwszeństwo działania na terenie szkoły będzie miała Policja, Straż Pożarna i służby ratownicze. Dopiero po usunięciu źródeł największego zagrożenia przyjdzie czas na samodzielne działania personelu szkoły w kierunku redukcji skutków zdarzenia kryzysowego.

Pierwszym krokiem powinno być zbieranie informacji. Ma to na celu stłumienie plotek, jakie nieuchronnie powstają w sytuacji kryzysu np. śmierci ucznia. A w takiej sytuacji najważniejsze jest zachowanie spokoju w społeczności, którą dotyka kryzys – w szkole. Ważne pytania to:

- Ilu uczniów ucierpiało?
- Jakie są ich personalia?
- Co dokładnie się stało i kiedy?
- Jaki poziom reakcji na dane wydarzenie będzie potrzebny na terenie szkoły?
- Jakie informacje powinny być rozpowszechnione i komu zostaną udzielone?

Wszystkie informacje powinny być kilkakrotnie sprawdzone. Gdy wiemy, co dokładnie się stało wiemy też, co należy na spotkaniu z klasami powiedzieć uczniom. Mówimy im tylko suche i sprawdzone fakty. Jeśli czegoś nie jesteśmy pewni nie komunikujemy uczniom.

Kolejnym krokiem jest ocena skutków. Kiedy fakty są już znane powinno się zrobić spotkanie zespołu reagowania kryzysowego, by dokonać oceny wpływu, jaki kryzys będzie miał na szkołę. Ważnymi sprawami, jakie trzeba ustalić w tym momencie są:

- 1) Popularność ofiary
- 2) Stopień, w jakim na działanie kryzysu byli wystawieni uczniowie i nauczyciele (czy byli świadkowie wypadku, śmierci, ilu ich było, kto...)
- 3) Dotychczasowe występowanie podobnych kryzysów i czas, jaki upłynął od ostatniego z nich
- 4) Obecnie dostępne zasoby wewnętrzne i zewnętrzne szkoły
- 5) Czas zdarzenia (kryzys w okresie wakacji bywa zazwyczaj mniej traumatyczny niż kryzys w czasie roku szkolnego).

Ważne, by ustalić konkretne sale lekcyjne, w których będą się odbywać spotkania indywidualne z uczniami wymagającymi pomocy, salę, w której odbędzie się zebranie z rodzicami uczniów informujące o tym jak mogą pomóc swym dzieciom w tej sytuacji oraz sale lekcyjne do łagodzenia skutków kryzysu w grupach klasowych. Należy też zebrać listę instytucji, które będą wspierać szkołę w sytuacji kryzysu np. najbliższy Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Centrum Wspierania Rodziny, instytucje przykościelne.

Trzecim krokiem postępowania interwencyjnego jest tzw. ocena selekcyjna. Ma ona na celu wyłonienie osób najbardziej dotkniętych traumą. Sporządzenie listy osób, które w pierwszej kolejności powinny otrzymać pomoc. W tym momencie należy zwrócić uwagę na fakt, że wszystkie osoby uczestniczące, słyszące, czytające, rozmawiające o wydarzeniu kryzysowym powinny tę pomoc otrzymać z tym, że jedni wcześniej i natychmiast inni mogą jakiś czas poczekać.

W tej fazie interwencji dobrze jest sporządzić listę zawierającą sygnały ostrzegawcze, które pozwolą ustalić, czy u poszczególnych osób nie pojawiają się objawy ostrego zespołu stresu pourazowego.

Ostatnim krokiem w postępowaniu interwencyjnym jest odprawa, sprawozdanie, demobilizacja. Jest to zapoznawanie się z najświeższymi informacjami, dokonanie przeglądu obowiązków, sporządzanie planów na następne dni. Demobilizacja zaczyna się po opanowaniu kryzysu, kiedy spisujemy wszystkie podjęte przez szkołę działania zaradcze. Ma ona na celu ocenę skuteczności tych działań i zalecenia na przyszłość.

Podsumowując, ogólny schemat działania w sytuacji kryzysu przedstawia się następująco:

- okres przed kryzysem - działania uprzedzające,
- okres kryzysu i bezpośrednio po kryzysie - działania interwencyjne,
- okres działań naprawczych.

Każda sytuacja kryzysowa ma swój niepowtarzalny charakter, a także wywołuje różnorodne konsekwencje. Poniżej prezentujemy procedury postępowania w wybranych sytuacjach kryzysowych.

Sytuacje kryzysowe wymagające powiadomienia policji oraz rodziców

2. Procedury postępowania w wybranych sytuacjach kryzysowych

A. Sytuacje kryzysowe wymagające powiadomienia policji oraz rodziców (zgodnie z ustawą z dn. 26.10.1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, tekst jednolity Dz.U., 2002, nr 11, poz. 109)

Są to sytuacje, gdy uczeń używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd, doprowadza małoletniego poniżej 15 lat do obcowania płciowego lub poddania się innej czynności seksualnej, systematycznie uchyla się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, uprawia włóczęgostwo, uczestniczy w działalności grup przestępczych, wywiera wpływ na świadka w celu skłonienia do cofnięcia skarg lub wpłynięcia na złożone zeznania, podrabia dokumenty, dokonuje kradzieży lub kradzieży z włamaniem, rozboju, przywłaszczenia, oszustwa.

Wezwanie policji

Policja powinna być wzywana do szkoły w sytuacjach, o których mowa w niniejszych procedurach albo gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji, w których obecność policji jest konieczna. Każda, dotycząca uczniów wizyta policjanta w szkole, powinna być wcześniej zasygnalizowana dyrektorowi lub uzgodniona z innym pracownikiem szkoły. To zastrzeżenie nie dotyczy sytuacji nagłych.

• Rozwiązania organizacyjne i zabezpieczenia techniczne

- **obserwacja osób** wchodzących do szkoły przez pracownika będącego przy wejściu-portiernia oraz nauczyciela pełniącego dyżur,

- **monitoring wizyjny**- wytyczne są zawarte w procedurach monitoringu wizyjnego Szkoły Podstawowej nr 3 w Siemianowicach ŚL. i w aneksie nr 1 do procedur,

- **identyfikatory**- po wylegitymowaniu się każdej osoby spoza szkoły zobowiązanie jej do noszenia przez cały czas pobytu w placówce ujednoliconych znaków identyfikacyjnych-plakietek z napisem "GOŚĆ" wręczanych przez portiera po wejściu do szkoły i odbieranych podczas wyjścia. Portier dysponuje księgą wejść i wyjść "gości", w której przybyły zamieszcza informację do kogo i na jak długo przybył.

- **mundurki szkolne**- jednolity strój uczniowski pozwala na błyskawiczne wychwycenie dziecka nie uczęszczającego do SP3,

- wyrabianie w uczniach nawyku do dyskretnego informowania nauczycieli o zauważeniu osoby obcej przebywającej na terenie szkoły,

- **system alarmowy**- przed zamknięciem obiektu na noc dokładnie sprawdza się wszystkie miejsca, szczególnie ubikacje, włącza się alarm, a następnie zamyka się drzwi na zamek oraz kraty.

- okratowanie okien i wejść (drzwi)

- **Środki odurzające alkohol, narkotyki**

Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel uzyska informacje, że uczeń używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji.

1. Nauczyciel zobowiązany jest do przekazania uzyskanej informacji wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (opiekunów prawnych) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem, w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
4. W przypadku, gdy rodzice odmówią współpracy, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
5. Podobnie w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych (rozmowy z uczniem i rodzicami, ostrzeżenia przed konsekwencjami, spotkania z pedagogiem i psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich). Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.

Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków.

1. Nauczyciel powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy i pedagoga szkolnego.
2. Zapewnia uczniowi opiekę, odizolowuje go od innych uczniów, stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone życie i zdrowie dziecka. (Nie należy zostawiać ucznia samego!).
3. Wychowawca/pedagog szkolny powiadamia o zaistniałej sytuacji dyrektora szkoły.
4. Wychowawca i pedagog szkolny/dyrektor szkoły przeprowadzają rozmowę z uczniem (w miarę jego psychofizycznych możliwości) w celu ustalenia ilości wypitego alkoholu lub zażytego środka, sposobu jego pozyskania i źródła pochodzenia. Ustalają miejsce spożycia oraz współuczestników zdarzenia. Ewentualnie organizują udzielenie uczniowi pomocy medycznej.
5. Wychowawca/pedagog szkolny zawiadamia rodziców (prawnych opiekunów) dziecka o obowiązku niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice (opiekunowie) odmawiają odebrania dziecka, o jego pozostaniu w szkole, przewiezieniu do placówki służby zdrowia czy przekazaniu do dyspozycji funkcjonariuszom policji decyduje dyrektor szkoły w porozumieniu z lekarzem, który ustala aktualny stan zdrowia ucznia. Za zgodą dyrektora szkoły uczeń zostaje przekazany pod opiekę odpowiednich organów.

6. Dyrektor szkoły zawiadamia policję, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu (odurzenia) odmawiają przyjęcia do szkoły, a jest on agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorznięcia lub zagraża życiu i zdrowiu innych. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości (odurzenia) policja ma prawo przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień lub policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia informuje się rodziców (opiekunów prawnych) oraz sąd rodzinny jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.

7. Wychowawca ustala okoliczności zdarzenia, sporządza notatkę o zajściu, którą podpisują rodzice (prawni opiekunowie) ucznia (do teczki wychowawcy).

8. W sytuacji, gdy powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.

9. Pedagog szkolny przekazuje rodzicom informacje o możliwości skorzystania ze specjalistycznej pomocy pedagogiczno-psychologicznej dotyczącej uzależnień.

10. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 ust.1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

Procedura postępowania, gdy nauczyciel (pracownik szkoły) znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk.

1. Nauczyciel zachowując środki ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej niepowołanych osób oraz jej ewentualnym zniszczeniem do czasu przyjazdu policji.

Zabezpieczając środek przypominający wyglądem narkotyk nauczycielowi nie wolno substancji wyciągnąć z opakowania, przesypywać, przelewać, wachać, sprawdzać smak, itp. Substancję należy umieścić w pomieszczeniu niedostępnym dla innych osób, nie pozostawiając ją bez dozoru- nawet w pomieszczeniu zamkniętym.

2. O ile to możliwe próbuje ustalić (w zakresie działań pedagogicznych) do kogo znaleziona substancja należy.

3. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły, pedagoga szkolnego, wzywa policję.

4. Po przyjeździe policji dyrektor szkoły niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

Procedura postępowania, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.

1. Nauczyciel w obecności innej osoby dorosłej ma prawo zażądać, aby uczeń przekazał mu substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni we własnej odzieży ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwaną substancją. (Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonywać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji!)

2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.

Przybyli do szkoły rodzice nie mogą zabrać dziecka do domu ponieważ w związku z popełnionym przestępstwem. Policja na podstawie art. 37 §1 u.p.n. musi wykonać z nieletnim, który popełnił czyn karalny, czynności niecierpiące zwłoki np., zatrzymać nieletniego w celu wykonania czynności procesowych.

3. W przypadku, gdy uczeń, mimo żądań, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezione substancje i zabiera ją do ekspertyzy.

Nauczyciel do czasu przyjazdu policji powinien odizolować ucznia (np. w gabinecie dyrektora) cały czas kontrolując jego zachowanie. Należy uważać, aby uczeń nie ukrył, przekazał innej osobie, nie połknął lub wyrzucił posiadaną substancję narkotyczną.

4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, dyrektor szkoły po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest przekazać ją policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie dokumentuje, sporządzając notatkę z ustaleń i spostrzeżeń.

UWAGA:

Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - w Polsce karalne jest:

- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych;
- wprowadzanie do obrotu środków odurzających;
- udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia;
- wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.

Każde z wymienionych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat a nie ukończył 17 lat.

Z przestępstwem mamy do czynienia jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń, po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

Jeżeli przestępstwo ma miejsce na terenie szkoły, należy wezwać policję.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia prokuratora lub policję (art. 4 Upn i art. 304 Kpk).

- ***Próba samobójcza lub samobójstwo***

Procedura postępowania w przypadku prób samobójczych lub samobójstwa ucznia.

Każdy pracownik SP3 w Siemianowicach Śl. ma obowiązek zareagowania na jakikolwiek sygnał o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u ucznia. W przypadku zaobserwowania lub powzięcia informacji, że uczeń planuje podjąć lub podjął próbę samobójczą każdy pracownik powinien niezwłocznie poinformować o tym dyrektora szkoły.

A. Postępowanie w przypadku stwierdzenia występowania u ucznia czynników wskazujących na ryzyko zachowań samobójczych.

O wysokim ryzyku zachowań samobójczych świadczyć może wystąpienie przynajmniej jednego z poniższych czynników:

- mówienie o poczuciu beznadziejności, bezradności, braku nadziei,
- mówienie wprost lub pośrednio o samobójstwie, pisanie listów pożegnalnych lub testamentu,
- pozbywanie się osobistych i cennych dla ucznia przedmiotów,
- unikanie kontaktów z bliskimi kolegami, izolacja, zamykanie się w sobie,
- zaniechanie zajęć, które dotychczas sprawiały uczniowi przyjemność,
- przejawianie dużych zmian charakteru, nastroju, występowanie nietypowych zachowań,
- przejawianie innych zachowań ryzykownych: okaleczanie się, zażywanie narkotyków, spożywanie alkoholu,
- przejawianie zainteresowania tematyką śmierci, umierania itp.,
- podejmowanie w przeszłości prób samobójczych,
- fascynacja znanymi osobami (np. gwiazdami popkultury), które popełniły samobójstwo.

Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia, wychowawca, pedagog i psycholog szkolny podejmują odpowiednie działania interwencyjne:

- jednoznacznie ustalają , które z ww. przesłanek występują u danego ucznia,
- przeprowadzają analizę sytuacji szkolnej i rodzinnej ucznia w celu wstępnego ustalenia przyczyn, kontaktują się z rodzicami w celu ustalenia przyczyn zmian w zachowaniu ucznia,
- przekazują informację o zagrożeniu rodzicom i dyrektorowi szkoły,
- ustalają z rodzicami zasady wzajemnych kontaktów, proponują pomoc psychoterapeutyczną na terenie szkoły lub poza nią

B. Postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że uczeń zamierza popełnić samobójstwo (informacja od samego ucznia, kolegów, rodziny, osób postronnych)

Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia wychowawca, pedagog szkolny oraz dyrektor szkoły podejmują następujące działania:

- nie pozostawiają ucznia samego, próbują przeprowadzić go w ustronne, bezpieczne miejsce,
- informują o zaistniałej sytuacji i zagrożeniu rodziców,
- przekazują dziecko pod opiekę rodziców (prawnych opiekunów) lub jeżeli przyczyną zagrożenia jest sytuacja domowa ucznia odpowiednim instytucjom (np. policji),

C. Postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że uczeń podjął próbę samobójczą.

Po powzięciu informacji, że uczeń podjął próbę samobójczą dyrektor szkoły, wychowawca, pedagog szkolny podejmują następujące działania:

- jeśli próba samobójcza ma miejsce w szkole, wychowawca (nauczyciel, pracownik) powiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły, a on z kolei rodzica/opiekuna prawnego,
- dyrektor szkoły, pedagog szkolny oraz wychowawca dokonują oceny sytuacji i przeprowadzają rozmowę wspierającą z uczniem i rodzicami oraz przekazują informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- jeśli próba samobójcza ma miejsce w domu, a rodzic poinformował o zajściu szkołę, dyrektor szkoły, pedagog szkolny przekazuje rodzicom informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- o próbie samobójczej dyrektor informuje Radę Pedagogiczną pod rygorem tajemnicy w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli,
- pedagog planuje dalsze działania mające na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, atmosfery życzliwości i wsparcia oraz przekazują rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą,
- w przypadku śmierci ucznia w wyniku samobójstwa dyrektor szkoły informuje organ prowadzący i nadzorujący szkołę o zaistniałej sytuacji,
- pedagog szkolny oraz wychowawcy udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym uczniom szkoły,
- **Przypadki cyberprzemocy**
  1. Ustalenie okoliczności zdarzenia- rozmowa z ofiarą, udzielenie wsparcia
  2. Zabezpieczeni dowodów- (sms-y, filmy, zdjęcia, e-maile)
  3. Rozmowa z uczniem- sprawcą

4. Poinformowanie o zaistniałej sytuacji rodziców poszkodowanego i sprawcy
5. Poważne przypadki cyberprzemocy (np. groźby karalne, naruszenie godności osobistej) - zgłoszenie na policję
6. Objęcie pomocą psychologiczno- pedagogiczną poszkodowanego i sprawcę

- **Kradzież, wandalizm**

1. Rozmowa wyjaśniająca sytuację
2. Zgłoszenie sprawy wychowawcy, pedagogowi lub psychologowi
3. Sporządzenie notatki
4. Rozmowa z rodzicami
5. Rozmowa dyscyplinująca z dyrektorem
6. Poinformowanie policji

- **Niewłaściwe zachowanie (bójki, zastraszanie, wyludzanie)**

1. Rozmowa wychowawcy z uczniem na temat zaistniałej sytuacji
2. Rozmowa z pedagogiem, psychologiem, sporządzenie notatki (wzór- załącznik nr1)
3. Rozmowa z dyrektorem szkoły
4. Zawiadomienie rodziców (wezwanie rodziców do szkoły lub kontakt telefoniczny)
5. Poinformowanie dzielnicowego
6. W przypadkach drastycznych interwencja natychmiastowa- bezzwłoczne wezwanie rodziców, ewentualnie policji

Załącznik 1

Notatka z przebiegu zdarzenia

Data zdarzenia:

Miejsce zdarzenia:

Poszkodowani:

Sprawcy:

Świadkowie:

Opis zdarzenia:

Przebieg czynności wyjaśniających:

Zastosowanie działania

- **Zagrożenie pożarowe, środkami chemicznymi, katastrofą budowlaną, wybuchem gazu spowodowane awarią sieci gazowej**

Postępowanie na wypadek pożaru lub innego zagrożenia, procedura ewakuacji uczniów i nauczycieli z budynku szkoły w załączniku nr 1 do Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego SP3

- **Zagrożenie terrorystyczne**

Postępowanie na wypadek zagrożenia terrorystycznego, procedura ewakuacji w przypadku zagrożenia terrorystycznego w załączniku nr 2 do Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego SP3

Sytuacje kryzysowe możliwe do rozwiązania w warunkach wewnętrznych

B. Sytuacje kryzysowe możliwe do rozwiązania w warunkach wewnątrzszkolnych

Są to następujące zachowania: niszczenie mienia niskiej wartości, incydentalne wagary, notoryczne spóźnianie się do szkoły, uciążliwe przeszkadzanie na lekcji, używanie wulgaryzmów, przepychanie, plucie, drobne, incydentalne fałszerstwa.

• Ogólne procedury

1. Nauczyciel, który uzyskał informacje o jednym z wyżej wymienionych zachowań ucznia reaguje na nie niezwłocznie poprzez:

- Udokumentowanie zdarzenia, sporządzając dokładną notatkę w zeszycie uwag klasowych
- Przekazuje informacje wychowawcy klasy, do której uczęszcza uczeń

2. Wychowawca, który uzyskał informacje o jednym z wyżej wymienionych zachowań ucznia informuje o fakcie dyrektora i pedagoga/psychologa szkolnego

- wzywa do szkoły rodziców ucznia (prawnych opiekunów) i przekazuje im informacje dotyczącą negatywnego zachowania ucznia
- w obecności rodziców (prawnych opiekunów) udziela uczniowi nagany, zobowiązuje do zaniechania negatywnego postępowania
- rodzice (prawni opiekunowie) zostają zobowiązani do szczególnego nadzoru nad dzieckiem oraz do stałych kontaktów z wychowawcą klasy, fakt rozmowy zostaje odnotowany w dokumentacji pracy wychowawcy

3. Dyrektor szkoły – w przypadku dalszego negatywnego zachowania ucznia oraz po wyczerpaniu wyżej wymienionych procedur:

- wzywa rodziców do szkoły
- udziela w ich obecności nagany
- zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, a rodziców do bezwzględnego nadzoru nad dzieckiem i stałego (minimum co miesięcznego) kontaktu z wychowawcą lub pedagogiem/psychologiem szkolnym

4. Pedagog/psycholog szkolny – w przypadku, kiedy uczeń nadal przejawia jedno z wyżej wymienionych zachowań świadczących o jego demoralizacji, a rodzice (prawni opiekunowie) odmawiają współpracy z kadrami pedagogicznymi lub nie reagują na wezwania do wstawiennictwa w szkole lub nie radzą sobie z zaistniałym problemem i jednocześnie wyrażają zgodę na udzielenie im pomocy:

- sporządza pisemną informację do sądu rodzinnego lub do policji (specjalisty od spraw nieletnich)
- kieruje wniosek o wsparcie działań wychowawczych wobec ucznia do sądu rodzinnego, opisując wszystkie zastosowane przez szkołę środki zaradcze.

5. Sugerowane elementy interwencji:

- **wobec ucznia**

zawarcie z nim kontraktu, który zawiera:

- nazwanie problemu
- zobowiązanie ucznia do zaprzestania (powstrzymywania się)
- listę czasowo odebranych przywilejów (do wiadomości rodziców)
- ustalone zasady zachowania w szkole i w domu
- zgodę na poniesienie konsekwencji w przypadku zerwania warunków umowy
- zasady odzyskiwania przywilejów.

- **wobec rodzica**

zawarcie kontraktu, w którym przedstawia się:

- problem
- zobowiązanie rodzica do nadzoru nad dzieckiem w wypełnieniu zobowiązań,
- przestrzegania umów z dzieckiem,
- zasady kontaktowania się z wychowawcą, pedagogiem/psychologiem

- **monitorowanie wyników interwencji:**

- Obserwacja ucznia w szkole (nauczyciele) i w domu (rodzice)
- Wymiana informacji pomiędzy nauczycielem i rodzicami
- Nagradzanie korzystnych zmian w zachowaniu (odzyskiwanie przywilejów)
- Rozmowy informacyjne z uczniem

- **Palenie papierosów:**

1. Poinformowanie wychowawcy klasy, pedagoga lub psychologa o zaistniałej sytuacji
2. Odebranie papierosów
3. Rozmowa wyjaśniająca z uczniem, sporządzenie notatki
4. Poinformowanie rodziców
5. Objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną

- **Nierealizacja obowiązku szkolnego (spóźnienia, wagary)**

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 7 września 1991r. O systemie oświaty (tekst jednolity DZ.U. z 2004r. Nr 256 poz.2572 z późniejszymi zmianami.)

1. Nauczyciel prowadzi systematycznie frekwencję uczniów.
2. Odnotowuje każdą nieobecność ucznia na prowadzonych przez siebie zajęciach lekcyjnych.
3. Rodzice mają obowiązek usprawiedliwić nieobecności dziecka w terminie ustalonym w Regulaminie Uczniowskim.
4. Jeżeli nieobecności nie zostaną usprawiedliwione w wyznaczonym terminie wychowawca powiadamia o nieobecnościach rodziców (prawnych opiekunów) ucznia.

5. Informacja może być przekazana telefonicznie, listownie. Rodzice mogą być też poproszeni o zgłoszenie się do szkoły, w celu wyjaśnienia przyczyn nieobecności.
6. W przypadku braku współpracy rodzica (opiekuna) z wychowawcą – rodzic nie uczestniczy w zebraniach, konsultacjach, nie wyraża chęci na spotkania indywidualne oraz w przypadku dalszego uchylania się od obowiązku szkolnego – wychowawca zgłasza ten fakt pedagogowi szkolnemu.
7. Pedagog sprawdza przyczyny nieobecności ucznia poprzez:
  - rozmowę z rodzicami ucznia lub,
  - wywiad w domu rodzinnym ucznia lub,
  - wywiad przeprowadzony przez pracowników Straży Miejskiej.
8. Wychowawca, pedagog, psycholog oraz rodzice ucznia podejmują wspólne działania zaradcze w celu regularnego realizowania obowiązku szkolnego przez danego ucznia.
9. W sytuacji, gdy uczeń w dalszym ciągu nie realizuje obowiązku szkolnego, dyrektor szkoły kieruje upomnienie do rodziców (opiekunów) dziecka, stwierdzające, że obowiązek szkolny nie jest realizowany, wezwanie do posyłania dziecka do szkoły wraz z wyznaczeniem terminu oraz informację, że niespełnienie obowiązku szkolnego jest zagrożone skierowaniem sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego. (załącznik 6 Upomnienie).
10. W przypadku niezastosowania się do wezwania mimo upływu terminu określonego w upomnieniu dyrektor szkoły kieruje wniosek o wszczęcie egzekucji administracyjnej do organu egzekucyjnego, jakim jest gmina (załącznik 7 Wniosek).
11. Środkiem egzekucji administracyjnej obowiązku szkolnego jest grzywna.
12. Pedagog szkolny w porozumieniu z wychowawcą informuje Komendę Miejską Policji o uchylaniu się ucznia od obowiązku szkolnego (załącznik nr 8)
13. KMP po wykonaniu odpowiednich czynności przekazuje sprawę do Sądu Rejonowego, który stosuje odpowiedni środek wychowawczy zapobiegając demoralizacji ucznia.
14. Poinformowanie rodziców uczniów spoza rejonu, że w razie spóźnień bądź częstych nieobecności uczniów decyzją RP może być przekazany szkole w jego rejonie (zgodnie z adresem zamieszkania)

Państwo

UPOMNIENIE

Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 3 w Siemianowicach Śląskich, jako organ powołany do kontroli spełniania obowiązku szkolnego i obowiązku nauki przez dzieci zamieszkałe w granicach obwodu wymienionej Szkoły – wzywa zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* do wykonania obowiązku zapewnienia dziecku ..... regularnego uczęszczania na zajęcia szkolne.

Powyższy obowiązek bezpośrednio wynikający z przepisów prawa tj. art. 18 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty**, należy wykonać w terminie siedmiu dni liczonym od dnia doręczenia niniejszego upomnienia z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego.

Ponadto obciążam Państwa kosztami upomnienia w wysokości 22,60zł (słownie:) dwadzieścjadwa zł 60/100 należność powyższą należy wpłacić na konto Szkoły, nr konta 65105013571000002226998231

W przypadku nieuiszczenia wymienionych kosztów z dniem doręczenia niniejszego upomnienia, podlegają one ściągnięciu na drodze postępowania egzekucyjnego.

Podstawa prawna:

* art. 15 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. x 2005 r. Nr 229 poz. 1954 z późniejszymi zmianami)

** art. 18 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz.2572 z późniejszymi zmianami)

***§ 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 137 poz. 1543)

Załącznik nr 7

Siemianowice Śląskie, ...

Wniosek

o wszczęcie egzekucji administracyjnej

Na podstawie art. 26 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 229 poz.1954 z późn. zm.), art. 5 § 1 i art. 20 § 1 pkt. 2 ww. ustawy, w związku z art. 20 § 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz.U. z 2004 r. nr 256 poz. 2572 z późn. zm) Dyrektor Szkoły Podstawowej w Siemianowicach Śląskich, w oparciu o wystawiony przez siebie tytuł wykonawczy – wnosi o:

1. wszczęcie egzekucji administracyjnej obowiązku o charakterze

niepieniężnym wobec Państwa .....zam. ul. ....
w Siemianowicach Śląskich jako zobowiązanych,, którzy uchylają się od wykonania obowiązku zapewnienia dziecku ..... regularnego uczęszczania na zajęcia szkolne w Szkole Podstawowej nr 3 w Siemianowicach Śląskich w obwodzie, której dziecko posiada miejsce zamieszkania.

2. zastosowanie grzywny w celu przymuszenia, jako środka egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym – z uwagi na charakter czynności objętej zakresem obowiązku, którego nie może spełnić inna osoba w zamian za zobowiązanego.

Podpis i pieczęć

Dyrektora szkoły

W załączeniu:

1. tytuł wykonawczy
2. dowód doręczenia upomnienia

Siemianowice Śląskie, ...

Komenda Miejska Policji
w Siemianowicach Śl.
Sekcja ds. nieletnich

Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Siemianowicach Śl. informuje, że uczeń ..... klasy ....., ur. .... zam. Siemianowice Śl. ul. .... od dnia ..... nie realizuje obowiązku szkolnego.

Szkoła jest w stałym kontakcie z kuratorem.

W trosce o dobro ucznia, prosimy o rozpoznanie sytuacji, albowiem istnieje zagrożenie demoralizacją.

Inne sytuacje kryzysowe

C. Inne sytuacje kryzysowe

• Śpiączka cukrzycowa

Występuje u ludzi chorych na cukrzycę, mają oni za mało insuliny-hormon produkowany przez trzustkę obniżający stężenie cukru we krwi. Zazwyczaj spowodowany jest brakiem odpowiedniej diety, złym dawkowaniem insuliny oraz w czasie ostrego zakażenia, czyli w czasie zwiększonego zapotrzebowania na insulinę.

Objawy:

- silne poczucie pragnienia
- ciepła, sucha i zaczerwieniona skóra
- senność
- zapach acetonu z ust.
- szybki, głęboki oddech
- nudności
- wymioty

Pierwsza pomoc:

- Jak najszybciej poszkodowanego przewozi się do lekarza lub jeżeli ustało krążenie i oddech rozpoczyna się RKO.
- Poszkodowany powinien mieć przy sobie leki, które należy mu podać

• Używanie na lekcji telefonu komórkowego

- Informowanie uczniów o zakazie używania telefonów na lekcjach, jak również o konsekwencjach nie stosowania się do tego zakazu,
- Informowanie rodziców o szkolnej procedurze postępowania w sytuacji używania przez ich dzieci telefonów,
- Upomnienie ucznia w sytuacji nie wyłączenia telefonu,
- Rozmowa na lekcji przez telefon, pisanie sms-ów, dźwięk telefonu, używanie telefonu w celu robienia zdjęć bez zgody fotografowanego skutkuje odebraniem telefonu, wezwaniem rodzica, naganą dyrektora szkoły,
- Odbiór telefonu przez rodziców.

• Wypadki na terenie szkoły

1. Niezwłoczne powiadomienie higienistki
2. Udzielenie pierwszej pomocy poszkodowanemu
3. Powiadomienie rodziców
4. Wezwanie pogotowia ratunkowego
5. Poinformowanie o wypadku osoby zajmującej się rejestrem wypadków w szkole

3. Ważne telefony

- 112 - numery alarmowe z telefonu komórkowego
- 999- Pogotowie ratunkowe
- 998 - Straż pożarna
- 997 - Policja
- 991 - Pogotowie elektro- energetyczne
- 992 - Pogotowie gazowe
- 993 - Pogotowie ciepłownicze
- 994 - Pogotowie wodno - kanalizacyjne
- 981 - Pogotowie drogowe
- 987 – Centrum Zarządzania Kryzysowego
- 986, 32 228 47 00 – Straż Miejska
- 32 200 23 64– Pogotowie opiekuńcze